

1898-02-18

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dateringen fremgår af brevet

General comment:

Alhed Larsen er i København og tager sangtimer hos Hedevig Lützhøft samt fungerer som barnepige flere steder.

Alheds ord om, at når Johannes Larsen aldrig siger noget, kan han ikke sige noget dumt: Johannes Larsen var livet igennem kendt for at være meget lidt talende.

Der deltog mange "Jessener" i fødselsdagsfesten: Jessen var Mutter Lützhøfts pigenavn.

Sender's location:

København

Mentioned people:

Berta Brandstrup

Peter Hansen

Vilhelm Larsen

Hedevig Lützhøft

Nicolaus Lützhøft

- Rudbeck

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

Provenance:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

TRANSCRIPTION

Kære Las!

Tak for Dit brev! Hvor det glæder mig, at Du er saa glad ved at male paa Dit Billede, bare det maa vare længe ved. Nu er der da ikke Tale om, at jeg kan forstyrre Dig? For saa maatte jeg da meget hellere blive borte. – Men det vilde rigtignok være haardt nu vi har glædet os saa meget til det. Ikke sandt? – Jeg kom ganske rigtig for sent til Mutter i Aftes, Porten var lukket, men der kom heldigvis en Dame, som lukkede mig ind. Der var en farlig Masse Mennesker, 28 sagde de, bl.a. en Masse Lützhøfter og Jessener. Mutter havde faaet saa mange dejlige Blomster. Jeg skulde hilse P. Klax og Dig og takke saa mange Gange for Brevet. Jeg skulde ogsaa hilse Dig fra Schous, og sige fra Marie, at Du var en lille sød. – Jeg drillede hende som sædvanlig ved at sige, at jeg ikke syntes, Du var saa forfærdelig sød. Og da hun sagde noget mer godt om Dig sagde jeg, at naar Du aldrig sagde noget, kunde Du jo sagtens lade være at sige Dumheder! Det morer mig saa vældig at sige saadan noget, Marie ved aldrig om det er Spøg eller Alvor, hun ser misbilligende paa mig og tænker vist, at Du er altfor god til mig; og det er Du ogsaa, det kan Du tro, jeg ved nok selv! – Jeg tvang Marie og Schou til at følge mig hjem, de vilde nødig til det, men maatte indrømme, at der var ingen anden Udvej. – Fru Rudbæk var der jeg sad og talte med hende henne i den Sofa ved Vinduet, Du ved, men jeg blev distræt, da jeg kom til at tænke paa Dig. – Jeg maa slutte, skal hen at hjælpe Berta. Det er dejligt Vejr. Saadan vil vi have det, naar jeg kommer over til Dig. Jeg var saa oplagt til at skrive videre, men maa slutte.

Farvel 1000 Millioner Hilsner af de allerbedste

Din Alhed

18 – 2 – 98

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**
NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

dykke kej. Prædau vil vi have
det, naar j. kommer over
til Bj. J. har saa oplagt
til at skrive videre, men
maa stille.

Farvel. 1000 Mildebrun
Hilner af de allerbedste,
din Alud.

18-2-48

Here has!

Tak for det Brev! Hvor det glæder
mig, at du er saa glad ved at male
paa dit Pillede, bare det cooa-
bare læge ved. Nu er der da ikke
fale om, at j. kan fordyre Bj.?
For saa maade j. da meget hel-
re blive borte. - Men det vilde
jo vist nok bare haardt mig i
har glædet os saa meget til
det. 2. Me sandt? - J. Kom

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gaaende sig, for seer til, Middel
i Aften, Parken var lukket
men den Røge heldigvis en
Danne, som lirkede mig ind.
Der var en farl. Mase Meemus
Rer 28 saade de, bl. a. en
Masse Lilliebløst, og Jernvæn-
Middel, haardt fadet saa man
og dejlige Blomster. I skulde
liker T. Klar og B. og laarne saa
mange Gaude for Præst. I
skulde ogsaa liker B. fra Polon
og sig fra Marie, at du var
en lille røt. - I drillede den
de som sædvanlig ved at sig
at i ikke rykedu du var saa
farfarde. I det. Og da Linn
sagde, noget mere godt om
B. sagde i, at I naar du al-
drig sagde noget, Meende du
jo sagtes laide være være
at sig Dumscheder. Det

naaren vi saa veldt at sig
saadan noget, Marie ved al-
den all den, P. og eller Alvar
Linn ser uindbillegende paa
mig og læcker ind, at du er
alt for godt til mig; og det er
du ogsaa det Kæmpe du bro
ved uaf. Relo. - I trode
Marie og P. liker til at følge
mig hjem, de vilde udi til
det Linn maatte indvillige
at der var ingen anden led
vi. - I det Kæmpe var det
I sad og halte med Meende
Meende; den P. og ved Vindt
et, det ved, Linn i, blev dis-
brøt, da i Røge til at læt
laide paa B. -
I was stikke, skal Linn
at hjælpe Beris. Det er